การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

Academic Administration Affecting The 21st Century Skills of Students in The 5th Efficiency Promotion Network Schools, Pathum Thani Primary Educational Service Area Office 1

ลัคนา สีส่วน[1] และ กิจพินิจ อุสาโห[2]
Lakkana Srisuan[1] and Kitpinit Usaho[2]
[1]สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย
[1]Education Administration, Eastern Asia University
[2]บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย
[2]Graduate School, Eastern Asia University
Received: September 17, 2025
Revised: September 29, 2025
Accepted: September 30, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการ (2) เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และ (3) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหาร จำนวน 18 คน และครู จำนวน 154 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970, p. 608) และการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าสหสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาตามลำดับ (2) ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการเรียน ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล และทักษะอาชีพและชีวิต ตามลำดับ (3) การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ด้านการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ; ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21; กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5

Abstract

This quantitative study aimed to (1) examine the level of academic affairs administration, (2) assess students' 21st-century skill levels, and (3) investigate the influence of academic affairs administration on the effectiveness of students' 21st-century skills. The sample comprised 18 school administrators and 136 teachers. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's (1970, p. 608) table, and participants were selected through stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, multiple regression analysis, and content analysis. The findings revealed that: (1) the overall level of academic affairs administration was at the highest level, particularly in internal quality assurance and educational standards, the development and use of educational media and technology, and instructional management in schools, respectively; (2) the overall level of students' 21st-century skills was at the highest level across all three dimensions —learning skills, digital technology skills, and career and life skills, respectively; and (3) academic affairs administration was positively associated with students' 21st-century skill outcomes at the 0.05 level of statistical significance, notably through the development and use of educational media and technology, assessment and evaluation and the implementation of credit transfer/recognition of prior learning, which contributed to students' 21st-century skills.

Keywords: Academic Affairs Administration; 21st-Century Learners' Skills; Educational Efficiency Promotion Network, Group 5

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุกมิติ ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และสาธารณสุข การศึกษาช่วยสร้างความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีความสุข และสามารถแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล อีกทั้งยังปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืนในยุคศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิตและทักษะความรู้สากล เช่น การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี พร้อมทั้งคุณธรรม วินัย และทักษะชีวิตที่ช่วยให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติสุข กระทรวงศึกษาธิการจึงมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered) พร้อมใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อสร้างสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างครบถ้วน โดยยึดโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่วางเป้าหมายพัฒนาคนไทยทุกคนให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในโลกยุคใหม่

การบริหารจัดการศึกษาจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ ความรู้ด้านเทคโนโลยี รวมถึงคุณธรรมและจิตสาธารณะ ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการเรียนรู้ผ่านการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมงาน 17 ด้าน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การประกันคุณภาพ และการส่งเสริมชุมชนทางวิชาการ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการตั้งคำถามอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานร่วมกัน

และการประเมินตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะ 3Rs (ความรู้พื้นฐาน) และ 8Cs (ทักษะอารมณ์และสังคม) ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัว ตัดสินใจ และร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและพร้อมรับมือกับความท้าทายของโลกยุคใหม่อย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567, น. 5-8; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 10-25; คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา, 2564, น. 15; ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ, 2563, น. 120) จากผลการทดสอบ ONET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในปีการศึกษา 2565 และ 2566 มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1, 2567, น. 22-25) สะท้อนถึงคุณภาพการจัดการศึกษาที่ต่ำกว่าคาดหวัง และจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางวิชาการให้สูงขึ้น ความสำคัญของทักษะคิดวิเคราะห์เป็นเรื่องที่ต้องเสริม และการประเมิน PISA ปี 2015-2022 พบแนวโน้มคะแนนการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยคะแนนหลายด้านต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศในระดับนานาชาติ ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาที่ผู้เรียนขาดทักษะสำคัญสำหรับการใช้ชีวิตในโลกยุคใหม่ (Organization for Economic Co-operation and Development, 2023, p. 2)

จากสภาพการบริหารงานวิชาการของการศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 แสดงผ่านผลการทดสอบระดับชาติซึ่งมีค่าคะแนนน้อยกว่าเกณฑ์ และต่ำกว่าระดับประเทศ สะท้อนถึงผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

2. เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

3. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะของผู้เรียนในศตวรรษ ที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การบริหารการศึกษา คือ โครงสร้างหรือกรอบความคิดที่แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบ ความสัมพันธ์และกลไกของกระบวนการหรือปรากฏการณ์ทางการศึกษา โดยอาศัยหลักฐาน ทฤษฎี หรือข้อมูลที่มีอยู่ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการอธิบาย ทำนาย หรือตัดสินใจในทางการศึกษา ซึ่งสามารถแสดงออกได้ในหลายลักษณะตามจุดประสงค์และบริบทที่ใช้ รูปแบบทางการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจระบบการศึกษาได้ลึกซึ้ง มีทิศทาง และสามารถนำไปสู่การพัฒนาเชิงนโยบายหรือปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาทุกชนิดในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมาตรฐานสูงสุดเกิด ประโยชน์แก่ผู้เรียนตามภารกิจของสถานศึกษา รวมถึงกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมใน สถานศึกษาที่เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูและนักเรียนให้มี ประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (กิตติชัย อาจหาญ, 2565, น. 23)

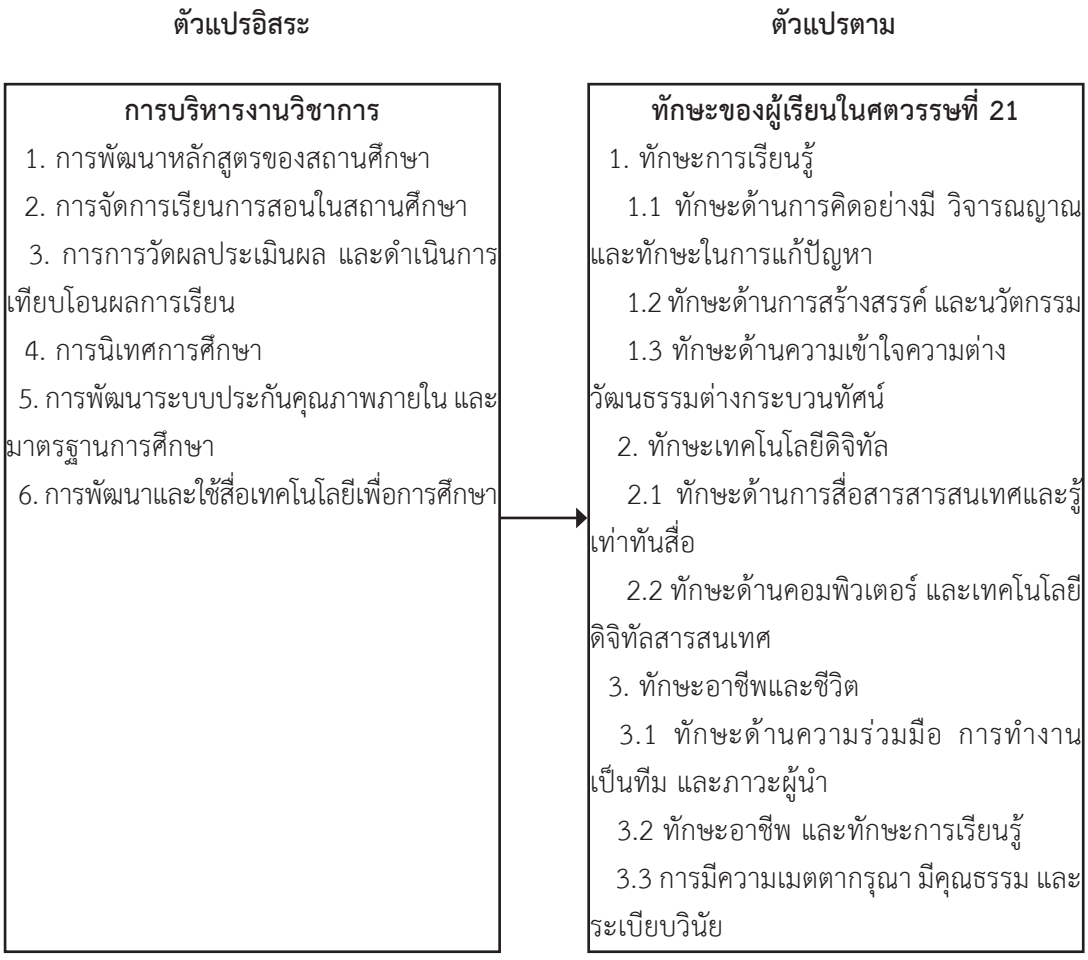
ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทักษะการเรียนรู้ที่เน้นคิดอย่างมีวิจารณญาณและแก้ปัญหา การสร้างสรรค์นวัตกรรม และความเข้าใจวัฒนธรรมต่าง ๆ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การสื่อสารสารสนเทศและความรู้คอมพิวเตอร์ และทักษะอาชีพที่รวมความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ พร้อมคุณธรรม วินัย และเมตตากรุณา เพื่อเตรียมพร้อมสู่โลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลงเร็ว (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2558; สมศักดิ์ เอี่ยมคงศรี, 2561)

ประสิทธิผลผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ผลสำเร็จในการบริหารงานวิชาการจนผู้เรียนเกิดทักษะของผู้เรียนในการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ทักษะ

ความรู้ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะอาชีพและชีวิต ซึ่งผู้เรียนสะท้อนผ่านพฤติกรรมครอบคลุมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ การสื่อสารสารสนเทศคอมพิวเตอร์ และรู้เท่าทันสื่อ มีความร่วมมือการเรียนรู้ทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ การมีความเมตตากรุณา มีคุณธรรม และระเบียบวินัย

บริบทของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 หมายถึง โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ตั้งอยู่ที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีจำนวน 11 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน โรงเรียนวันครู 2502 โรงเรียนบางชวดอนุสรณ์ โรงเรียนจารุศรบำรุง โรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุ์อุปถัมภ์) โรงเรียนคลองห้า (พฤกษชัฏราษฎร์บำรุง) โรงเรียนวัดตะวันเรือง โรงเรียนวัดศิริจันทาราม โรงเรียนชุมชนวัดหัตถสารเกษตร โรงเรียนวัดสว่างภพ และโรงเรียนวัดมงคลพุการาม (หกเจริญอุปถัมภ์)

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การบริหารงานวิชาการส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้ให้ข้อมูล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการ เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และเพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สพป.ปทุมธานี เขต 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรหน่วยที่ศึกษา ได้แก่ โรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย ส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 จำนวน 11 โรงเรียน

ประชากรผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผู้บริหารจำนวน 18 คน และครูจำนวน 213 คน

ตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 18 คน และครูโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 154 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างประชากรตามตารางของ เครจซีและมอรแกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratifled Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดลิเคิร์ตของ Rensis Likert ดังนี้ 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ เพื่อประเมินตัวแปรตามกรอบแนวคิด โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) จากการทดลองใช้ก่อนเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยไม่ได้เก็บข้อมูลจากผู้เรียนโดยตรง แต่ให้ผู้บริหารและครู เป็นผู้ประเมินทักษะของผู้เรียน

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ใช้แบบสอบถามโดยแจกด้วยตนเอง โดยใช้ Google Form และ QR Code ส่งให้ผู้บริหารและครู กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สพป.ปทุมธานี เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 154 คน

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ใช้แบบสอบถามโดยแจกด้วยตนเอง โดยใช้ Google Form และ QR Code ส่งให้ผู้บริหารและครู กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สพป.ปทุมธานี เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 154 คน

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 นำข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ทำการวิเคราะห์สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสหสัมพันธ์และการถดถอยพหุคูณในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสรุปการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ใช้สถิติเชิงพรรณนาหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ใช้สถิติเชิงพรรณนาหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ใช้สถิติเชิงพรรณนาหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ การถดถอยพหุคูณ และสถิติทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

1. ระดับการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีผู้ตอบแบบสอบถาม 154 คน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 18 คน ร้อยละ 11.70 และครูผู้สอน 136 คน ร้อยละ 88.30 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.20 มีวุฒิปริญญาตรี ร้อยละ 74.70 และมีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี ร้อยละ 50.00 แสดงถึงความหลากหลายของบุคลากรในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่สะท้อนบริบทการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา

1.2 ระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สพป.ปทุมธานี เขต 1 ในทุกด้านอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาได้รับการประเมินสูงสุด ($\overline{X}$=4.92, SD=0.245) ตามด้วยการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\overline{X}$=4.91, SD=0.200) และการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ($\overline{X}$=4.83, SD=0.302)

1.3 ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการเรียน ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล และทักษะอาชีพและชีวิต โดยทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$=4.95, SD=0.155) รองลงมาคือ ทักษะอาชีพและชีวิต ($\overline{X}$=4.94, SD=0.174) และทักษะการเรียนรู้ ($\overline{X}$= 4.86, SD=0.251)

สามารถสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้ของครู และผู้บริหาร ต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการและทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการและทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) ได้เท่ากับ 0.299 ในภาพรวมการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ที่พบไม่สามารถสรุปโดยตรงได้ว่า การบริหารงานวิชาการสัมพันธ์กับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จริง เว้นแต่จะมีการใช้วิธีวัดที่ตรวจสอบสมรรถนะจริงของผู้เรียน เช่น แบบทดสอบ, การประเมินโครงการ, หรือการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

3. การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สพป.ปทุมธานี เขต 1

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่ามีตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัว ที่สามารถทำนายทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 Adjusted R-squared=0.260 ได้แก่ 1. การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ 2. การวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

การอภิปรายผล

1. ระดับการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สพป.ปทุมธานี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายละเอียดของการบริหารงานวิชาการ พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาคือด้านที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การพัฒนาสื่อและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งสะท้อนถึงการตระหนักถึงความจำเป็นในการรักษาคุณภาพการศึกษาและการปรับตัวให้เข้ากับยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (ณัฐพงษ์ ปรีชานนทกุล, 2563, น. 45; กฤชกร ไพคำนาม & สุรางคนา มัณยานนท์, 2565, น. 55) การให้ความสำคัญกับระบบประกันคุณภาพภายในนั้นสอดคล้องกับบทบาทสำคัญที่ระบบนี้มีต่อการสร้างความน่าเชื่อถือและเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) ในขณะที่การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อาทิ การคิดวิเคราะห์และนวัตกรรม (กิตติชัย อาจหาญ, 2565, น. 23; ศิวพร ละหารเพชร, 2562, น. 12) อย่างไรก็ดี การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพควรเป็นการบูรณาการองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการนิเทศและประเมินคุณภาพ โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทักษะผู้เรียนให้พร้อมเผชิญความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและตลาดแรงงาน (ธัญดา ยงยศยิ่ง, 2560, น. 28; ศิวพร ละหารเพชร, 2562, น. 12) นอกจากนี้ การเน้นจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางพร้อมกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ ยังช่วยสนับสนุน

การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย (กฤชกร ไพคำนาม และ สุรางคนา มัณยานนท์, 2565, น. 55) ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากงานวิจัยก่อนหน้าโดยระบุว่าการบริหารงานวิชาการที่ครบวงจรและทันสมัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพและทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (มูนา จารง, 2560, น. 37; ณัฐพงษ์ ปรีชานนทกุล, 2563, น. 45)

2. ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 พบว่ามีระดับสูงในทุกด้าน โดยเฉพาะทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้รับการประเมินว่าสูงสุด รองลงมาคือทักษะอาชีพและชีวิต และทักษะการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทสำคัญของการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและเตรียมความพร้อมสู่อนาคตอย่างมีคุณภาพ (กมลพร ทองนุช, 2566, น. 107) การรักษาระดับประสิทธิผลในเกณฑ์สูงอย่างต่อเนื่องนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่โรงเรียนต้องปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับบริบทและความเปลี่ยนแปลงของโลกใหม่ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการประยุกต์ใช้ทักษะศตวรรษที่ 21 ในทุกมิติ สอดคล้องกับการเน้นย้ำของไพรรัตน์ วุฒิสาร (2564, น. 255-272) ที่พบว่าการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนประถมศึกษาไทยรวมถึงการบูรณาการเทคโนโลยีและกระบวนการบริหารระบบคุณภาพมีผลต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียนอย่างชัดเจน นอกจากนี้ รายงานของ Partnership for 21st Century Skills (2015) ที่เน้นบทบาทของทักษะการสื่อสารสารสนเทศและเทคโนโลยีในฐานะพื้นฐานสำคัญในการเตรียมผู้เรียนสำหรับชีวิตและอาชีพสมัยใหม่ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ 21 โดยการพัฒนาหลักสูตรและสนับสนุนการสอนของครูที่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสาร การคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ และทำงานร่วมกันในกลุ่มได้ดีขึ้น (Toro, 2019, pp. 22-38; Sarakulnawitaya School, 2023, pp. 45-62) ผลการวิจัยจึงชี้ให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการภายใต้การนำของผู้บริหารที่สามารถบูรณาการการใช้เทคโนโลยีกับการนิเทศติดตามและพัฒนาหลักสูตรอย่างเข้มแข็ง เป็นกลไกหลักในการยกระดับศักยภาพผู้เรียนให้พร้อมรับมือกับความท้าทายของโลกยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สพป.ปทุมธานี เขต 1 พบว่าการบริหารงานวิชาการโดยรวมมีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อทักษะของผู้เรียน โดยเฉพาะในองค์ประกอบการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมถึงการวัดผลประเมินและการเทียบโอนผลการเรียน องค์ประกอบทั้งสองนี้สามารถทำนายความแปรปรวนของทักษะผู้เรียนได้ถึงร้อยละ 26 (Adjusted R^2=.260) โดยการใช้เทคโนโลยีและสื่อการศึกษาเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียน (β=0.445) ขณะที่กระบวนการวัดผลและเทียบโอนผลการเรียนทำหน้าที่เสริมอย่างมีนัยสำคัญ (β=0.176) (กมลพร ทองนุช, 2566, น. 37) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Makaramani (2013, pp. 45-59) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีทางการศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ในทำนองเดียวกัน Toro (2019) เน้นว่าการจัดบรรยากาศการเรียนรู้และการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสม พร้อมการส่งเสริมการสอนของครู เป็นปัจจัยหลักที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิผล นอกจากนี้ Sarakulnawitaya School (2023, pp. 45-62) พบว่าการส่งเสริมทักษะสื่อสารความคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ และการทำงานร่วมกันเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานของ ศศิธร บัวทอง (2560, น. 18-56) ที่เน้นการประเมินผลแบบสมดุลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผลการวิจัยของ กมลพร ทองนุช (กมลพร ทองนุช, 2566, น. 37) เน้นย้ำว่าองค์ประกอบสำคัญสองประการ คือการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการวัดผลประเมินและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน เป็นกลไกหลักที่ส่งเสริมประสิทธิผลทักษะของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ การบริหารงานวิชาการที่ดีจึงควรบูรณาการเทคโนโลยีและระบบประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้ตอบสนองต่อความท้าทายในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควบคู่กับการพัฒนาระบบวัดผลและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญในการเสริมสร้างทักษะผู้เรียนให้พร้อมสำหรับท้าทายในโลกยุคใหม่อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผ่านการรับรู้ของครูและผู้บริหาร โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่า ซึ่งอาจไม่ได้สะท้อนสมรรถนะ หรือพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้เรียน อีกทั้งยังขึ้นอยู่กับทัศนคติ ประสบการณ์ และมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อจำกัดนี้อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ไม่สามารถอธิบายได้ว่า การบริหารงานวิชาการส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จริง ในเชิงพฤติกรรมอย่างไร ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบสมรรถนะ แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) หรือการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อยืนยันผลการวิจัยให้ชัดเจนและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยเฉพาะการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและเทคโนโลยีการศึกษา จึงควรส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานคุณภาพและเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและทันสมัย

2. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและทักษะอาชีพอยู่ในระดับสูง แนะนำให้โรงเรียนจัดกิจกรรมและหลักสูตรที่เน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการสอดคล้องกับวิถีชีวิต

3. จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแสดงให้เห็นว่า มีตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวที่สามารถใช้ทำนายระดับ ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครู และผู้บริหาร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย มีค่า Adjusted R^2=.260 หมายความว่าตัวแปรทั้งสอง นี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของทักษะผู้เรียนได้ ร้อยละ 26 ได้แก่ 1. การพัฒนาสื่อและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2. การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ผลดังกล่าวสะท้อนว่าการจัดการด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และระบบการประเมินผลที่มีคุณภาพ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทในการเสริมสร้างทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามการประเมินของผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่มีขนาด และลักษณะทางภูมิศาสตร์แตกต่างกัน เช่น นอกเขตพื้นที่ หรือต่างจังหวัด เพื่อทดสอบความสอดคล้องของผลการวิจัยในบริบทที่หลากหลาย และเพิ่มจำนวนตัวอย่างผู้บริหาร และครูให้มากขึ้น

2. ควรศึกษาปัจจัยประสิทธิผลของผู้เรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรพยากรณ์ที่ได้

3. ควรมีการวิจัยรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

องค์ความรู้ใหม่

การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เน้นการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในมาตรฐานการศึกษา และการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทักษะผู้เรียนที่จำเป็นต่อการอยู่รอดและแข่งขันในศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและทักษะอาชีพและชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมและแข่งขันได้ในยุคปัจจุบันและอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามในบริบทการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

References

Achan, K. (2022). *Factors of administration affecting the effectiveness of academic administration in schools under Mukdahan Primary Educational Service Area Office.* Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)

Buathong, S. (2017). Measuring and assessing 21st century learning skills. *Journal of Silpakorn University humanities, social sciences and arts, 10*(2), 1856-1867. (in Thai)

Dechakup, P., & Yindaesuk, P. (2015). *Science of thinking.* Bangkok: Dhurakij Pundit University. (in Thai)

Educational Reform Committee. (2021). *Report on education reform. (revised edition)*. Retrieved from https://d29iw4c1csrw3q.cloudfront.net/wp-content/uploads/2023/02/แผนปฏิรูป-ฉบับปรับปรุง-ประกาศราชกิจจาฯ-1.pdf (in Thai)

Iemkongsri, S. (2018). *Classroom management in the 21st century.* Triple Group.

Jarong, M. (2017). *Academic administration by school administrators according to teachers' pers pectives in Taling Chan network center under Yala Primary Educational Service Area Office 2.* Master's, Yala Rajabhat University. (in Thai)

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement, 30*(3), 607-610.

Laharanphet, S. (2019). *Effectiveness of academic administration in small schools according to teacher opinions under Suratthani primary educational service area office 2*. Master's, Suratthani Rajabhat University. (in Thai)

Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of psychology, 140,* 1–55.

Makaramani, R. (2013). *Thai teachers and ICT In Documents supporting the academic meeting of the Teachers Council of Thailand.*

Ministry of Education. (2024). *Guidelines for developing school curriculum.* Retrieved from https://www.moe.go.th/360basic-history-course/.

Office of the Education Council Secretary. (2017). *National education development plan 2017–2036.* Bangkok: Prikwan Graphic. (in Thai)

Organization for Economic Co-operation and Development. (2023). *PISA 2022 results: Factsheets–Thailand [Fact sheet]*. Paris, France: OECD Publishing.

Paikumnam, K., & Manyanon, S. (2022). Academic administration to promote 21st century learning skills of learners in Kudbak network center, Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of management science, 2*(1), 55. (in Thai)

Pathum Thani Primary Educational Service Area Office 1. (2024). *Annual performance report, fiscal year 2024.* Pathum Thani: Author. (in Thai)

Preechanontakul, N. (2020). *Skills of school administrators in the 21st century affecting academic administration of educational institutions under the vocational education commission in Rayong, Chanthaburi, and Trat Provinces*. Master's, Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (in Thai)

Sarakulnawitaya School. (2023). Developing 21st century skills of learners through participatory action research: A case study of Sarakulnawitaya School. *Journal of education, 13*(3), 79-96. (in Thai)

Sinlarat, P., & et al. (2020). *Education 4.0 is more than just education.* (5th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)

Srisat, B. (2017). *Basic research*. (10th ed.). Bangkok: Suviriyasarn Publishing. (in Thai)

Thongnuch, K. (2023). *Academic administration model impacting the effectiveness of 21st century learner skills: Secondary Educational Service Area Office.* Doctoral dissertation, Ramkhamhaeng University. (in Thai)

Toro, W. X. (2019). *21st century learning skills in education and employability.* Doctoral dissertation, St. John's University.

Wutsan, P. (2021). *Effective academic administration models in primary schools under Bueng Kan Primary Educational Service Area Office.* Master's, Phitsanulok University. (in Thai)

Yongyosying, T. (2017). *Academic administration by school administrators under Yala Primary Educational Service Area Office 3.* Master's, Yala Rajabhat University. (in Thai)